

КИМ МОНЗО

Той е антиконформист, който владее късия разказ до съвършенство. Бунтар, който громи литературни норми и стереотипи. Носител е на множество отличия, сред които Наградата на град Барселона и Националната награда за литература. Хуморът му е колкото хаплив и циничен, толкова и горчив, при това бликащ от привидно тривиални ситуации. Неслучайно характерните му хрумвания се сдобиха с етикета „монзониани“. Критиката го поставя редом с Кафка, Борхес и Рабле...

[Ким Монзо](#) е роден в Барселона през 1952 г. Той е от онези автори, чиито талантилни творби надмогват границите на местната слава. В качеството си на кореспондент на печатна медия през 70-те Монзо се сблъсква с човешките драми в Камбоджа, Източна Африка, Ирландия и Виетнам. През последните 50 години той бива свидетел и на изумителната ротация на режими в родната Испания. Смяната на занятия и съприкосновението с неоправдани страдания по цял свят обяснява трезвостта на преценките му за пороците, разяждащи съвременното общество. Сардоничният хумор и лаконичността са негова запазена марка. А безмилостната му откровеност не просто развенчава красивите житейски илюзии, но превръща книгите му в универсален пътеводител и ключ към потайностите на човешката природа.

Трийсетте разказа от сборника [„Същината на нещата“](#) представляват набор от сюжети, оформящи перверзен ребус от чувства, действия и представи, ребус, в който границата между патологичното и рационалното е неопределима. [„Размерите на трагедията“](#) е вторият роман на Монзо, потапящ ни в свят на социална изолация, враждебност и невъзможност за бягство от абсурда на ежедневието. И в разказите, и в романа героите на автора са самотници. Отчаяният копнеж за любов ги превръща в жертви на натрапчиви мисли, игри от лъжи и симулации или ги обрича на болест и лудост. В произведенията на Монзо сарказмът и парадоксът се очертават като единствени средства за еманципиране от болезнените очевидности, от безсмислието на живота и жестокостта.